

Historicky největší výprava teplotníků se vydala do Švýcarska na Swiss O week. Karel Kovář zajistil chatu pro 27 lidí (bylo nás tam 30). Přebytní spali ve stanu, pod širákem, v autě, ...

Během 7 dnů nás čekalo 6 závodů. Alespoň jednoho se zúčastnilo 21 běžců. Ostatní byli jen doprovod, nebo jen využili společného ubytování a rekreaovali se bez orientačního. Mapa pro sprintový závod byla v měřítku 1 : 4 000, s ekvidistancí 2,5 metru, pro všechny ostatní bylo použito měřítko 1 : 10 000, s ekvidistancí 5 m.

Počasí nám přálo, bylo slunečno a teplo (možná až moc), pouze začátek poslední etapy popršel. Na jednotlivé etapy jsme se přemisťovali vlaky, autobusy, lanovkami a pěšky. Znamenalo to vyrážet z chaty třeba 2 hodiny před vlastním startem. Z chaty se vždy vyráželo dolů k nádraží a naopak jsme se po závodě vraceli do chaty do kopečka.

Závodu se zúčastnilo přibližně 2600 závodníků z více než 30 zemí. Některé kategorie byly rozdělené na dlouhé a krátké. V některých bylo jen 20 startujících, v jiných hodně přes 100. Vedle závodních kategorií byly i kategorie Challenge a Holiday, na nich bylo možno startovat ve skupinkách a přihlašovat se den předem, a nebo ráno před závodem. Navíc se jednalo o prázdninové závody, takže naše umístění není podstatné. Kdo chce, výsledky, mezičasy a postupy si najde na stránce swiss-o-week.ch.

První etapa (kultivovaná) byl sprint v Gstaadu (ten byl zároveň centrem závodů). Je to malé městečko s krásným centrem. Tři různé starty (jako ve všech etapách). Start nejdelších kategorií byl u 4hvězdičkového hotelu, první kontroly byly v jeho parku. Někdo měl dokonce kontrolu v podzemí – tedy v podzemních garážích tohoto hotelu (kontrola v podzemí nebyla těžká, ale vymyslet, jak se k ní dostat byl oříšek). Pořadatelé důsledně hlídali, abychom nezaběhli do zakázaných prostorů, jinak řečeno do prostor vyhrazených pro hotelové hosty. Tratě byly pěkné, pevně rychlé a třeba v mém případě se jen klesalo.

Druhá etapa (panoramatická) nás zavedla do kopečků. Shromaždiště bylo u jezírka s kótou 1685 m. Start byl ještě o 250 metrů výše. Čekal nás vysokohorský otevřený terén s mnoha terénními detaily. Z mého pohledu nejhezčí (nejunikátnější) terén. Bylo potřeba velmi dobře mapovat. Zde je nutno zmínit třetí místo Ely v D10.

Napsal uživatel Žejdlík Michal
Neděle, 25 Srpen 2019 20:25

Třetí etapa (příjemná) – stejné shromaždiště jako v druhé etapě. Pouze se běhalo jižně od shromaždiště. Většina kontrol byla umístěna v lese a terén mi nepřipadal nijak zvláštní, nebo to možná bylo divnou stavbou trati.

Po etapě jsme se všichni vydali na Glacier 3000. Tedy na kopec s výškovou kótou 2971 m. Zde si bylo možno na ledovci vyzkoušet O-bludiště, nebo se projet na nejvýše položené bobové dráze. Bohužel se během našeho pobytu zhoršilo počasí, a tak mnozí nestihli ani jedno. Bouřku jsme přečkali v restauraci a v prodejně suvenýrů.

Následoval volný den. Ten jsme využili různě. Návštěvou čokoládovny, sýrárny, výletem na hrad, koupáním, či jen pouhým lenošením. Někteří návštěvou autoservisu.

Čtvrtá etapa (půvabná). Nejblíže k našemu ubytování. Z chaty dva kilometry pochodování z kopečka na lanovku, lanovkou na kopec a pak už jen kilák na shromaždiště k jezírku. To bylo ve výšce 1792 m. Většina kontrol byla v otevřeném prostoru. Na velkou vzdálenost bylo vidět jiné běžce pohybující se všemi možnými směry. Samozřejmě nechybělo převýšení. Tedy velmi pěkný, pro nás netradiční terén.

Pátá etapa (nevypočitatelná). Vyloženě lesní závod (takový nějaký Jablonec ...) a do kopce na start. Ze startu několik dalších kontrol stoupání a pak celý kopec dolů do cíle. Les pěkný s mnoha detaily.

Šestá etapa (rozhodující). Ráno jsme se probudili do deště. Ze shromaždiště na start se jelo lanovkou. Během závodu pršet přestalo, ale mokro v lese bylo pořádné. Bahniště u sběrky bylo naprosto unikátní. Většina tratí měla aspoň nějaký postup v náročném prudkém zalesněném svahu. V něm bylo nutné udržet směr a výšku a poctivě počítat potoky a hustníky.

Po poslední etapě se někteří vydali hned domů, jiní vydrželi do dalšího dne. Kleinovým opět zastávkovalo auto a domů se vraceli letecky. Jinak to byly závody velmi povedené. Fotky najdete ve fotogarii.